

סודי ביותר

לשכת שר הבטחון
דף 1 מתוך 36 דפים
עותק 6 מתוך 6 עותקים

חל-אביב, 25.3.94

הנושא: עדכון שיחות

נכחו:

ראש הממשלה ושר הבטחון מר יצחק רבין
שר החוץ מר שמעון פרס
השר לאיכות הסביבה מר יוסי שריד
סגן שר הבטחון מר מרדכי גור
מנכ"ל משרד החוץ מר אורי סביר
הרמטכ"ל רב-אלוף אהוד ברק
סגן הרמטכ"ל אלוף אמנון שחק
ראש אמ"נ אלוף אורי שגיא
מ"מ אלוף פיקוד המרכז דני יתום
אלוף פיקוד הדרום מתן וילנאי
מתאם הפעולה בשטחים אלוף דני רוטשילד
ראש השב"כ יעקב פרי
עו"ד יואל זינגר יועמ"ש משרד החוץ
הפצ"ר - תא"ל אילן שיף
תא"ל י. עמידרור - רח"ט מחקר
תא"ל ג. זהר - מנא"ז יו"ש
תא"ל ד. אגמון - יועץ הרמטכ"ל לנושאי אינתיפדה
תא"ל צ. שטאובר - רח"ט תכנון אסטרטגי באג"ת
ז'ק נריה - יועץ מדיני לראש הממשלה
אילן פלאטו - יועץ ראה"מ
אל"מ עמוס גלעד - מ"מ מזכ"צ ראה"מ ושהב"ט
אל"מ יואב הירש - ע' מזכ"צ ראה"מ ושהב"ט
מנהל משרד ראה"מ - איתן הבר (בחלק מהדיון)
עודד בן עמי - יועץ שהב"ט לתקשורת
סא"ל יוני קורן - דל"ש הרמטכ"ל
רס"נ בני - דל"ש סגן הרמטכ"ל

סודי ביותר

10 הרמטכ"ל:

למעשה עסקנו רק בנושא חברון וכל מה שסביב לזה.

הקבוצה בצד שני, בחלקים גדולים של הדיון, הונחתה ישירות, היו הרבה מאד שיחות של אנשים שונים מהמשלחת עם טונים. אני חושב שרק הלילה היו לפחות 6-7-8 שיחות. לכן, חלק מהדברים הם בהנחיה ישירה של ערפאת. חלק מהדברים, אני לא בטוח, נדמה לי שחלקם לא בהנחיה ישירה אלא כתוצאה למשל מזה שנביל, כשהיה בטונים, היו עליו ירידות של פארוק קדומי וגם של אחרים בועד הפועל, ומהלחצים האלה הוא מנסה להשיג דברים בשביל לרצות גם אותם ולא רק את ערפאת. אלך לדברים כפי שהם עומדים עכשיו. יש נייר שדן בשלושה דברים: בנוכחות הזרה הזמנית; בנושא משטרת העיר חברון; בנושא הסיור המשותף. אלה למעשה שלושת הדברים. אנחנו הכנסנו אח"כ את הנושא של עזה ויריחו ששם לקחנו כל מה שהיה בנייר ששמנו בטונים, ולמעשה לא דנו בכלל בעזה ויריחו. סיכמנו שברגע שהדברים האלה נגמרים, דנים מייד בנושא עזה ויריחו, כי אין פה ויכוחים, ודנים גם באותם נושאים שסוכמו בטונים, כמו: האצת המשא ומתן, קביעת לוח זמנים, הגדלת הנושאים של ה-EARLY EMPOWERMENT שנדון בהם. אבל לא נגענו בדברים האלה בכלל.

מבחינת לוח זמנים סיכמנו להפגש בקהיר ביום שלישי הקרוב, כאשר את הדברים שפה, מבחינתם אפשר עד אז לגמור גם בטלפון את הנושאים שבמחלוקת ואז ביום שלישי להתחיל מייד ב"עזה ויריחו", ואז גם הועדה הכלכלית תהיה בקהיר. ואם לא, אז נבוא לשם ונצטרך לדון בנושאים שעולים כאן, ואחר-כך ברגע שזה נגמר - לדון בנושאים האחרים.

בחלק מהזמן אפשר גם היה להבין מהם שאפשר יהיה להתחיל במקביל את הדברים, אבל הסיימת בשורה התחתונה לא היתה כזאת.

בנושא הנוכחות הבינלאומית, הויכוחים העיקריים הם על המספר, להם בהצגת הדברים הם רוצים, ופה אין ספק שמבחינת ערפאת עוד מהפגישה בטונים - זה הנושא שנראה בעיניו היותר חשוב מבין הנושאים. הוא רוצה מספרים גדולים מאד. יפיד בהתחלה על 350 נדמה לי והיום הם פה בנייר הם רשמו 200. אני בתחושה

שאפשר יהיה לגמור גם על חצי מזה. את הצלב האדום-

האחרון ושהב"ט רבין: לא כוללים בזה.

ג1 הרמטכ"ל:

כוללים, אבל במספרים שלא עולים על 30 איש.

שר החוץ:

כלומר 30 ו-70?

ג1 הרמטכ"ל:

המספר הכי קטן שהוזכר בעל-פה (במסמך הם כתבו 200) זה היה

120 זרים ו-30 צלב אדום.

הם כנראה התחילו גם לנהל מגעים עם מדינות נוספות, מעבר

לנורבגים. והם טוענים שהם דיברו עם האמריקאים ועם המצרים ובסוף הוא זרק לנו גם לגבי הטורקים. לגבי המצרים הוא אמר שיש להם תשובה. נדמה לי גם לגבי האמריקאים, ועד כמה שאני יודע זה לא נכון. הוא אומר שמהמצרים יש להם תשובה חיובית. את אותו הדבר הוא אמר גם לגבי האמריקאים. אני הבנתי שגם הלילה היתה עוד שיחה בין ערפאת לבין דניס רוס, שהוא דיבר איתו גם על הדבר הזה. ככה הם אמרו לנו, אני לא יודע אם זה נכון.

שאר הדברים בנושא הזה לדעתי הם שוליים. חימוש, הם רוצים

דבר שיכול להגיע עד נשק, אנחנו אומרים "לא יותר מאקדחים". אנחנו מדברים על אזרחים והם מדברים על משהו לא מוגדר שלא יהיה כתוב "רק אזרחים". אנחנו מדברים על בגדים, הם מדברים על מדים. הם רוצים שהכינוי יהיה "כח משקיפים" וחשוב להם שמעבר לנורבגיה תהיה לפחות מדינה אחת נוספת. והם מוכנים כשדיברנו, מתוך ה-120 זרים שלא כולל את הצלב האדום, 100 נורבגים ועוד 20 אחרים.

בהצגה בעל-פה הם לא יודעים להסביר מה הצורך בכמות כזאת של

אנשים. אמרנו שלכמות כזו אין משימות. הרי יהיה משרד, במשרד ישבו במשמרת ארבעה אנשים. יעבדו שתי משמרות ביום, יהיו בחוץ אנשים שיסעו עם רכב והרכב יהיה מסומן. ארבעה כלי רכב, שני אנשים בכל כלי רכב, נגיד בארבע משמרות, שלא יעבדו קשה. זה לא מגיע למספרים האלה. הם לא יודעים מה הם יעשו. מבחינתם שלא יעשו שום דבר, אבל שהם יוכלו להגיד שיש הרבה.

בשיחה עם אחד מהם, אני יודע שהוא גם הציע את זה לערפאת

ולפי מיטב הבנתי כנראה נענה בשלילה, היה שהמספר יכול להתפתח במשך הזמן. כלומר מ-50 ואחר-כך. אם יש צורך. לקבוע שאפשר להגיע עד למספר של 100, אם יש

עד כמה שאני מבין, הוא קיבל תשובה שלילית.

משך הזמן. אנחנו הצענו שלושה חודשים עד להארכת תוקף המנדט.

הם אמרו שנה. לפני שעזבנו הם אמרו ששה חודשים. אפשר לסכם על ששה חודשים להארכת המנדט של החבורה הזו.

בנושא המשטרה החברונית, בסופו של דבר תהיינה לה שתי פונקציות בלבד: פונקציה אחת היא פונקציה של שמירה על מוסדות פלשתינאים, כפי שיסוכם ביניהם לכינם. מוסדות ציבוריים, ונתנו דוגמאות של משרד העיריה, בתי חולים, האוניברסיטה או מוסדות כאלה, בית המשפט העירוני -

הרמטכ"ל: אפילו מסגדים -

סגן הרמטכ"ל: לא רצינו להכנס למסגדים, כי מסגדים יש הרבה בכל חברון.

אמרנו בתי ספר ולמעשה ירדנו גם מבתי-ספר.

הרמטכ"ל: מקומות מוסכמים.

סגן הרמטכ"ל: הלא הכל יהיה "מוסכמים", אבל אומרים מסגדים או מתחילים

להתווכח על כל אחד, ומסגדים יש מאות בעיר חברון. בתי ספר,

נדמה לי שדיברנו על 150 בעיר חברון וכו'. דיברנו על דברים גדולים.

הדבר השני, השתתפות בפטרול המשותף. הם מאד התעקשו ועד הסוף

על שני דברים: אחד, זה המספרים. הם דיברו על 500. אנחנו דיברנו על 50. פה

נדמה לי שערפאת אישית פחות מתעקש וההנחיות שלו פה הן פחות חריפות מהעמדה

שלהם. לא שאני יודע להסביר את זה, אבל זו ההתרשמות שלי. בשורה התחתונה,

להערכתך, לפני שיצאנו הם אמרו: אם יהיו 150 שוטרים, אפשר את המספר הזה לדעתם

להעביר, למרות שכתוב פה 400. לפני שזזנו הם כבר אמרו 250,

ראה"מ ושהב"ט רבין: כולם מבחוץ?

סגן הרמטכ"ל: לא. בהתחלה הם אמרו "כולם מבחוץ" כי הם לא מוכנים וכו'.

בסופו של דבר השארנו את העסק די עמום. אמרנו שרובם יהיו

חברונים. הם דיברו גם מבחוץ להביא חברונים, כי יש לו בעיה, הם די פוחדים

מהענין של השוטרים. אני חושב שאחת הבעיות של ערפאת בענין הזה, הוא מפחד שהם

הולכים להיות נראים בעיני חלק מהאוכלוסייה כמשת"פים.

בסיוור המשותף היה דבר די מענין בסוף. הוא אמר: הסיוור

נמשך חצי אינך לו סמכות לפתור בעיות כשצריך לירות. למה? אחרת הם ואנחנו יורים

כיד שלישי שהוא תמיד הם. לכן כשהם הבינו את זה, הם נבהלו מזה ונסוגו. הוא

בכלל גם התכוון לאסוף את ראשי כל המשפחות, את ראשי החמולות של חברון, לכנס אותם בקהיר ולהגיד להם: אני מוכן להביא לחברון משטרה. אתם מוכנים לקבל אותה ולגבות אותה? והוא לא בטוח שהוא הולך לקבל תשובה חיובית והוא די חושש מהעניין הזה. אבל אז הוא יהיה "הטוב".

ראה"מ ושהב"ט רבין: לפי התמונה שמצטיירת שם, יש היום חזית משותפת ומערכת משותפת: פת"ח-חמאס כל הארגונים.

סגן הרמטכ"ל: כן. הוא אמר, יכול להיות שבכלל משטרה לא נרצה להכניס. אבל על זה אני חושב שאנחנו לא יכולים לבנות.

הוא מתכוון בכל מקרה, לפני שזה קורה, לאסוף את הנציגים ולמעשה לקבל את אישורם להכנסת המשטרה, על מנת לקבל גיבוי של העיר להכנסת המשטרה. הוא מאד חושש ממצב שבו שוטרים פלשתינאים יהיו בתוך מצב שיש אש בעיר וגם הם מעורבים, לא חשוב לו באיזה צד, ברור לו שהוא המפסיד במקרה הזה. אם הם יורים נגדנו - בטח; אם הם יורים איתנו - על אחת כמה וכמה. כך שבשום מקרה מדבר כזה הוא לא יכול לצאת עם רווחים. מצד שני, הנוכחות בודאי שהיא כן חשובה לו.

הדבר השני, הפטרולים המשותפים. פה אנחנו הצענו קציני משטרה, אין לו בפנים כאלה ולכן זה אנשים שבאים מבחוץ. הויכוח פה, אנחנו אמרנו כלי רכב אחד ושניים בתוך כלי הרכב. לא דיברנו על מספר הסיורים, הזכרנו בסוף את המספר שני סיורים בעיר חברון. הוא מדבר על שני כלי רכב ובכל אחד ארבעה אנשים מכל אחד מהצדדים. אמרנו לערבב את האנשים ברכבים. הם די חוששים מהעניין הזה. מאותה סיבה שהזכרנו קודם. העמדה שלהם זה שני כלי רכב עם ארבעה אנשים בכל כלי רכב. חימוש המשטרה, הם רוצים נשק. אנחנו אמרנו אקדחים, גם לשומרים. הם אומרים: מה יהיה אם חמאס תוקף אותם? את זה לא גמרנו. אנחנו נשארנו באקדחים והם מדברים על אמ.16 או קלצ'ניקוב.

פיקוד המשטרה, אמרנו שהוא יוכל לבא מבחוץ. המפקדים יוכלו לבא מבחוץ. גם אמרנו להם שהם יתנו לנו רשימה, מאחר שאנחנו צריכים לאשר כל אחד מהם שנכנס, הם יתנו לנו רשימה ואם יש כמה שהם לא מהעיר חברון - אנחנו יוכלו לאשר גם כאלה. אנחנו התכווננו יותר לכאלה שהם תושבי השטחים עכשיו וחס לא מהעיר חברון. הם את זה תרגמו לכאלה שהם לא מהאזור בכלל, הם כרגע בחוץ,

ודרך זה נכניס אותם פנימה.

הדבר הבא שהיה סביבו ויכוח די סוער רוב רובו של הלילה האחרון, זה היה הזיקה של המשטרה הזו ל-P.A. השורה התחתונה, אני כבר לא יודע באמת איך היא מנוסחת. נדמה לי שבנושאי כח אדם ויעוץ הדרכה ויעוץ מקצועי - הם מקבלים מהמשטרה הפלשתינית שמקום מושבה יהיה ביריחו. כל שאר הכפיפות, הכפיפות היא לוועדה שתקום מתוקף צו שיפרסם המושל או המפקד הצבאי שזה: 1. צו הקמה למשטרה הפלשתינית; 2. שהוא יהיה הגוף שלמעשה מאשר את סדר היום של המשטרה. המשטרה צריכה לקבל מה היא עושה. הגוף הזה מורכב מנציגים פלשתינים שאחד מהם זה ראש העיר חברון, שגם פה אנחנו מוכנים ביחד לראות פיגורה מוסכמת. ועוד איש אחד מהעיר חברון שזה מפקד המשטרה. המושל הצבאי שלנו ומפקד המשטרה. כך שדברים יכולים להתקבל רק בהסכמה. מה שאין הסכמה - לא מתבצע.

הם רצו, ולא הסכמנו, שיהיה נציג של הדונרס, של "יעני" המשקיפים, בתוך זה, בלי זכות הצבעה. אמרנו "לא". זה הפעלה של כח וזה הפעלה של סמכויות. אין להם ולזה לא הסכמנו. זה נשאר דרישה שלהם שלא באה על סיפוקה מבחינתם.

המשטרה הנייחת, לא ראינו בזה בעיות גדולות מדי.

לא נכנסנו לדבר די מורכב, כל התפקידים והמגבלות שיפורסמו בצו. למשל, המשמרת לא הולכת הביתה עם הנשק, אלא משאירים את הנשק או מעבירים אותו בין המשמרות, או משאירים אותו באיזה מקום בסוף המשמרת. למשל, זה שבשום מקרה אין כמעט סיכוי שהם יגיעו לחיכוך עם אזרחים ישראלים. אם שומרים על האוניברסיטה, באוניברסיטה לא לומדים ישראלים, אלא אם ישראלים מבחוץ יגיעו לאוניברסיטה האיסלאמית או לבית החולים. הפטרול המשותף הוא תמיד בהובלה שלנו. לכן, הגוף הזה של המשטרה הפלשתינית-

הרמטכ"ל: בהובלה של הקצין הישראלי או בהובלה של הרכב הישראלי?

סגן הרמטכ"ל: הקצין זה הרכב. זה אותו הדבר. מי שמוביל, הפיקוד על

הפטרול המשותף הוא ישראלי. הרכב לא יכול להיות אף פעם

מפקד

הרמטכ"ל: זה לא מובן מהניסוח.

עו"ד ז'נגר:

זה תלוי אם זה שתי מכוניות או אחת.

סגן הרמטכ"ל:

זה לא משנה. גם אם תהיה מכונית אחת וגם אם שתיים. מאחר

שאי אפשר לתת לרכב סמכויות פיקוד, אלא רק לבן אדם-

הרמטכ"ל:

כמו שכתוב שפטרול של שני כלי רכב שיוכל בידי הישראלי,

פרושו בסך הכל באנגלית שהרכב הישראלי נוסע ראשון.

סגן הרמטכ"ל:

אני לא מדבר עכשיו על הניסוח המילולי. אני מדבר על פיקוד

על הפטרול המשותף. זה דבר שלא היה עליו ויכוח, לדעתי, בשום

נקודת זמן. הפיקוד על הפטרול המשותף הוא שלנו. על זה, נדמה לי שלא היתה

הסתייגות ויתקן אותי מי שזוכר אחרת. לכן, אין בעיה. הבעיה היא לא הרכב, אלא

הבעיה היא הפיקוד, ופה אין ויכוח איתם.

מהמשטרה הפלשתינית אני לא רואה שום מצב שבו יכול להגרם

חיכוך, אלא אם גורם ישראלי בא אליהם. בא אל הנקודה המאובטחת על-ידי השוטרים

הפלשתיניים.

לגבי המשקיפים, גם כאן לא נכנסו לפירוט מה, ואחד הדברים

שיכנס שם, שאין להם שום סמכות. סמכויות אין להם בשום מקום. רק מסתכלים

ורושמים דו"חות. אבל בשטחים או באזור היהודי, מאחר שהם באו לשמור על בטחונם

של הפלשתינים, אז ההסתובבות שלהם היא במקומות כפי שסיכמנו. ובין הסיכומים שהם

יהיו, שהם לא מסתובבים בשום מקום שהוא אזור התיישבות ישראלי.

לגבי הפטרול המשותף נדמה לי שאלה עיקרי הדברים שכפי שסוכמו

היום.

אני אומר שוב, בנושא עזה ויריחו לא נגענו בנושא מעבר לכך

שבשנגמר נושא חברון עוברים לזה מייד, ומתווספים לנושאי עזה ויריחו שהכרנו

אותם לפני הרצח בחברון, גם כל מה שעלה-

ראה"מ ושהב"ט רבין: תהיה מערכת אחת שתדון, ולא כל הפיצולים שהיו.

סגן הרמטכ"ל:

תהיה מערכת אחת שתדון במקום אחד, מתוך כוונה לסיים את זה

מוקדם ככל האפשר.

עד כאן בצד הזה.

הדבר השני זה דברים לא כתובים אלא יותר קשורים לאוירה ולהתרשמות שלי מהמצב. נדמה לי שחלק מהם מודאג באמת, ולא בלי שום סיבה, מהמצב בתונים. מאיזשהו מצב שלדבריהם ערפאת די לבד, די קשה לו. חלקם מוטרדים באמת מקושי לממש את ההסכם מול אופוזיציה הולכת וגדלה גם בתונים וגם במקומות אחרים. כמו שאמר אורי, נדמה לי, אם עד לאחרונה היה ברור שהתהליך הזה הוא אי-רוורסאבילי, אז יש ספקות אם באמת התהליך הזה הוא אי-רוורסאבילי. שיכול להיות שיש פה מצב משבר עמוק-

ראה"מ ושהב"ט רבין: מי אמר את זה?

סגן הרמטכ"ל: נדמה לי שאורי (סביר) אמר שיכול להתפתח פה משבר אצלם. האנשים ששם, בצד אחד נראה לי שהם מאד רוצים להניע וליצור עובדות מהר בשטח. אני חושב שחדר לתודעתם הצורך בתחילת שינוי המצב, דרך יצירת עובדות בשטח. לכן כשהם דיברו, הם דיברו על כמה יותר מהר שנתחיל בעזה להכניס את נציגי המשטרה, שיהיה משהו, לא חשוב כמה. מאחר שלא דנו אז גם לא היה ויכוח, אבל מהר שיהיו נציגי המשטרה. מהר שיהיו אלה שצריכים לעשות את רשת הבטחון (זה אנשים של דאחלן במקרה הזה). שברגע שנסכם את הנסיגה, ופה לעשות כמה שיותר מהר, כמה שיותר מהר לצאת עם תאריך כלפי האוכלוסיה. פה נדמה לי שבסך הכל, לפחות מבחינתי, אנחנו רואים עין בעין. אין לנו ויכוח, לא עם הרצון לעשות את זה ולא לצורך לעשות את זה בקצב מהיר. לא רצינו להתחייב כמובן, לא לתאריך ולא לשום דבר מהדברים האלה.

עד כאן.

אורי סביר: נדמה לי שהחלטה נפלה כבר בתונים בביקור הקודם. שם בעצם הפור נפל שהוא חוזר לשיחות. הסיבוב הזה היה בעצם להוציא את מקסימום התנאים הטובים. מצידו, אני לא בטוח שכולם אצלו היו מודעים לזה, כי החבורה בחלקה לא היתה איתנו בשיחות בתונים.

דבר שני, יש להם קצת טראומה של סיבובים קודמים, ביחוד לגבי ההחלטות. ששם לדעתם הם קיבלו הסכם שהוא לא מספיק טוב בעיניהם, בעיני הציבור והם יודעים שהם תלויים בנו כדי לקבל הסכם קצת יותר טוב. ושאין להם שום

לי וראג

דבר שלישי, מה שאמנן אמר כרגע, הענין הזה של תחושה שהעסק נהיה פתאם רוורסאבילי. אני חושב שיש שם רבים שחוששים שהעסק הזה תלוי עכשיו על חוט השערה, תלוי באיש אחד ובנחישות שלו ובתנאים שהוא מקבל, כאשר הוא עצמו נראה נחוש, הסביבה שלו לחלוטין לא בטוחה שהעסק הזה יצליח.

נדמה לי שנקודת המפנה שהם צופים לה, זה החתימה על "עזה יריחו". הם כל הזמן מדברים על זה. ברגע שזה נחתם, קשה יהיה לעצור את התהליך. נקודה רביעית, הם כל כך ממוקדים על הענין של הצלחה או אי הצלחה של ה-DOP, מעבר או אי מעבר, שרמת ההכנות שלהם היא ברמה מאד מאד נמוכה לדעתי. עוד יותר נמוכה ממה שהיתה בתחומי ההכנות הכלכליות. אני לא יודע בהקשר למשטרה, אולי שם יש אימון מבחוף. כך שכאן יש צורך בהחלט לדון איתם באותו קטע שהם עומדים להכנס. מכאן אגב הציפיה מאיתנו לגמור את ההסכם הזה ואת "עזה יריחו" בצורה שתיראה פחות או יותר סבירה בעיניהם.

הם חטפו הלם מועידת התורמות. בועידת התורמות היה הרבה רצון טוב, היו נאומים יפים, ולא היה גרוש. אף מדינה לא רצתה לתת כסף, חוץ מנורבגיה ויוון. כאן התגלתה בעיה חדשה שהם לא היו מודעים לה, שמדינות יכולות לתת לכל מטרה. לא יתנו למשטרה, מסיבות פרלמנטריות של אי מתן כסף למשטרה שהיא לא ידועה, בגלל בעיות אפשריות של זכויות אדם. לכן, בועידה, הנאום של נביל שעת היה שמקימים פחות או יותר משטרה שדומה לאוסף של "אמא תרזה" כזאת, הוא דיבר כל הזמן שהמשטרה קמה למען זכויות האדם ולמען הדמוקרטיה ולמען הפלורליזם. אבל זה לא עזר ולדעתי יש כאן בעיה אובייקטיבית, שאם האמריקאים לא יפתרו מול הבנק העולמי. שמאותה סיבה מסרב להעביר כספים, אז פשוט לא יהיה כסף למשטרה. לדעתי, הנושא הזה יאיץ בהם במשא ומתן על עזה-יריחו, בעיקר בהקשר הכלכלי. כי הם מבינים עכשיו שהעסק בכל זאת מתקרב וצריך להכין גם את ההסכם הכלכלי איתנו. בלי הסכם כלכלי איתנו יש להם גם פחות בסיס לדרוש מהתורמות. וזה גם מחזק את התלות בארה"ב ובמידה מסויימת, במידה רבה אפילו, בקשר איתנו.

הערה: מהצירוף של ההתרחשויות שלי, גם בטונים וגם בקהיר, אני רואה

נחישותן עצומה לסיים את השיחות עד 13 באפריל. אני חושב שזה

בדרך לחלוטין. זה עולה מכל שיחה איתם ומצורת ההתנהגות שלהם.

דבר שני, היה להם נסיון פה לנצל את הטבח בחברון כדי להגיע לתוספת מדרגה ביהודה ושומרון. זאת אומרת, לנצל את ענין הקמת המשטרה בחברון כדי לשלוח שלוחה קדמית של עזה ויריחו לתוך יהודה ושומרון. מתוך כלל המשא ומתן, למעלה משמונה שעות התווכחתי עם נביל שעת' על סעיף אחד. אני חושב שזה היה קרוב לעשר שעות אולי. הסעיף של: למי כפופה המשטרה. הם עמדו על כך שהיא תהיה כפופה לעזה ויריחו, כאשר ברור לחלוטין, הם גם אמרו את זה, זה יתחיל בחברון, אח"כ אולי בשכם ובערים נוספות. מין EARLY EMPOWERMENT מתקדם. ואז כשהגיע הבקר, כשהיה ברור לחלוטין שאנחנו נוסעים, אז בבת אחת הם התקפלו. זו היתה התקפלות חדה משחור ללבן, ורצו לנצל את שלושת רבעי השעה שנותרה בשביל לסגור את כל ההסכם. זאת אומרת, הם עשו את המקסימום, זה לא הלך. התקפלות מוחלטת והסכמה בעצם לחידוש השיחות בשבוע הבא, אולי לא ברורה לחלוטין, אבל בעצם הסכמה-

הרמטכ"ל: יואל, תנסה לתאר, באיזה דרך בטיוטה שמונחת פה, מובטחת כפיפותה של המשטרה הזו, קודם כל לחוק הישראלי, שנית - בפרקטיקה ובמקרה של מחלוקת, למהות הליגלית המבצעית הישראלית.

עו"ד ז'ינגר: בכמה אופנים. קודם כל, הם הסכימו לכך (כמו שאנחנו רצינו) שהמשטרה הזו תוקם בצו של המושל. הצו של המושל הוא לא טעון את הסכמתם, אנחנו רק צריכים שהצו הזה יהיה תואם את ההסכם, אבל מעבר לזה אנחנו נכתוב שם מה שאנחנו רוצים. אנחנו נקבע שם מה יהיו הסמכויות של המשטרה הזו, ראה"מ ושהב"ט רבין: לא רק זה. פעילותה היא על בסיס החוק הקיים בחברון.

הרמטכ"ל: זה לא כתוב.

ראה"מ ושהב"ט רבין: זה יהיה בצו. נכון?

עו"ד ז'ינגר: כן. ברגע שכתוב שאנחנו נקים את המשטרה בצו, ואנחנו נקבע מה יהיו הסמכויות שלה, אז בצו נקבע: הסמכויות שלה יורו...
הרמטכ"ל: אני אגיד ממה אני מוטרד (לא ראיתי את הפצ"ר או מישהו קורא את זה). מה שמחואר פה זה מציאות שאת GUIDANCE המקצועי

היית מ-PVPS, בהיותה משטרה פלשתינאית, תחת המילה GUIDANCE מקצועי יכול לבא ד הרבה מאופני הפעולה.

הדבר השני הוא שההפעלה היומיומית, קרי הפעילות המעשית מה היא עושה, נקבע על-ידי ועדה פריטטית. זה נכון שועדה פריטטית איננה יכולה להכתיב לכל צד, אבל יש תמיד שאלה: בהעדר קביעה שבועדה הפריטטית זה 2-2, מה נוהג? אם לא כתוב פה בשום מקום שבמקרה של אי הסכמה בועדה הפריטטית, בסוף בסוף, מקור הסמכות שממנו שואבת המשטרה הזו הוא החוק הישראלי וסמכותה של משטרת ישראל, זאת אומרת משם זה מואצל, אם זה לא כתוב בצורה הזו, כשתביא את הצו יאמרו: "רומינו! הצו איננו משקף את מה שיש בהסכם".

עו"ד ז'נגר: קודם כל, שיהיה ברור: המשטרה הזו היא לא ת"פ הממשל הצבאי במאה אחוז.

הרמטכ"ל: בטח שלא.

עו"ד ז'נגר: זה לא כמו שהיה פעם, שהיתה משטרה, שוטרים פלשתינים שכפופים לנו. יצרנו פה יצור שהוא יצור כלאיים, ניסינו להבטיח שהמילה שלנו תהיה המילה הקובעת בכמה אופנים. קודם כל, כל הסעיף מתחיל במילים: WITHOUT DEROGATING FROM ISRAEL'S AUTHORITY AND OVERALL SECURITY RESPONSIBILITY. כל הסעיף כפוף לזה. אם אתה זוכר, כמו שהיה בדרכים הליטרליות, כאן בדיוק ההיפך. זה דבר ראשון.

דבר שני, את המשטרה הזו נקים בצו של המושל הצבאי שבו הוא יקבע את הסמכויות שלו.

סגן הרמטכ"ל: הוא יקבע את הסמכויות ויקבע שהיא פועלת מתוקף החוק הקיים.

עו"ד ז'נגר: ודאי. ברגע שהוא מגדיר את הסמכויות שלה, הוא יגיד: אתם תפעלו לפי החוק הזה והזה.

מה הם עושים? שני דברים בלבד הם עושים: משתתפים בפטרולים משותפים שאנחנו מובילים, ושומרים על מקומות שאותם אנחנו צריכים להסכים ששם הם שומרים. הועדה הפריטטית, כך כתוב, תקבע את הפעילות היומיומית שלהם. כל יום חשב ועדה שאנחנו מהווים חצי ממנה, ותקבע מה הם עושים באותו יום. אם אין להם לא עושים בלום כאותו יום.

יו"ר מוביל: אתה טוענת. אם אין הסכמה, הם עושים את מה שהם עשו כנוהג עד

אותו יום. או את מה שנובע מההנחיות המקצועיות הכלליות שהם מקבלים.

עו"ד זינגר: אבל כתוב שה-JOINT COMMITTEE SHELL DECIDE THIER DAILY-

ACTIVITY.

הרמטכ"ל:

לא ישב המייר של חברון והמושל לדון על המשימות היומיות שלהם. המשימות היומיות ייקבעו פעם אחת באיזה דיון,

ועכשיו השאלה היא: מה יהיה כשבדיון הזה תהיה מחלוקת?

עו"ד זינגר: אז לא יהיה ACTIVITY. אבל דבר נוסף, שים לב, כתוב-

הרמטכ"ל:

האם אי אפשר היה להוציא מהם את ההודאה בכך שהחוק הוא עדין החוק הנוהג בשטח, ושכסופו של דבר השורש שממנו שואבים או

מאצילים, הם הסמכויות שניתנות כרגע למשטרת ישראל.

עו"ד זינגר: אנחנו לא צריכים שהם יסכימו איתנו שהחוק הוא חוק. יש עוד

נקודה-

ראה"מ ושהב"ט רבין: הנקודה ברורה.

לי יש בכלל סימני שאלה אם המשטרה הזו תקום.

הבעיה השניה, אם היא לא תהווה מטרה לתקיפה של כל מיני

ישראלים. מה שאותי מדאיג, אם היא תותקף על-ידי פלשתינאים, זו בעיה. אבל אם

היא תותקף על-ידי ישראלים זו בעיה הרבה יותר גדולה. לכן זה עסק מורכב, כי זו

חברון.

לכן אני מבין שהוא עומד בעיקר על הנוכחות, ואני מבין את

השיקולים שלו. גם המדיניים, בראש ובראשונה המדיניים, הוא יוצר את התקדים, כי

מחר יהיה לך מקרה ששניים נהרגים בשכם - יבקשו גם בשכם. אני מבין שהבעיה

העיקרית איתו תהיה על הנושא הזה.

בענין המשטרה הפלשתינאית אני פחות מודאג. אני מודאג. היא

לא תקדימית בינלאומית.

סגן שהב"ט: מה שאמרת זה על הנוכחות הבינלאומית?

ראה"מ ושהב"ט רבין: מה שאני אומר, כן, על הנוכחות הבינלאומית. בעיני זו הבעיה

הכי קשה מבחינתנו. ופה אני מבין שהוא רוצה הרבה אנשים-

ראה"מ ושהב"ט רבין: יותר מגורם אחד,

ראה"מ ושהב"ט רבין: לא, יותר משני גורמים.

השר שריד: יותר מגורם לאומי אחד.

ראה"מ ושהב"ט רבין: יותר מזה. הבעיה פה, גם הגדרת התפקידים שלהם. מה מוגדר פה?
הרמטכ"ל: יש שתי גירסאות.

ראה"מ ושהב"ט רבין: מה הגירסה שלהם?
עו"ד זינגר: בהגדרת התפקידים אני חושב שהגענו להסכמה כמעט, יש עוד כמה דברים לא סגורים מבחינת הניסוח, אבל שני דברים:
א. בעצם נוכחותם בשטח, להחזיר תחושה של בטחון לתושבים.
ראה"מ ושהב"ט רבין: איך עושים את זה?
עו"ד זינגר: זה היעד שלהם. זה מה שסיכמנו שיהיה היעד שלהם. עצם הנוכחות תגביר את תחושת הבטחון.

ראה"מ ושהב"ט רבין: בשביל שיראו אותם, הם צריכים להסתובב.
עו"ד זינגר: כן. הדבר השני, TO MONITOR THE SITUATION AND REPORT לאותה ועדה בילטרלית שיושבים בה שני הצדדים, שזה ראש העיר, המושל ומפקד המשטרה הישראלית. ודיווחים מפורטים לליאזון COMMITTEE -
ראה"מ ושהב"ט רבין: לא לדונר'ס.
עו"ד זינגר: לא.

סגן הרמטכ"ל: אם כי צריך להניח מבחינתנו שאם יהיו שם דברים שיהיו חמורים הנורבגים ידווחו לנורבגיה. והצלב האדום ידווח במנגנון הדיווח שלו.
ראה"מ ושהב"ט רבין: הצלב האדום קיים.
סגן הרמטכ"ל: כן, אבל יש הבדל כמה הצלב האדום יראה כשיש שם שני משקיפים שיושבים במשרד, לבין שיש שלושים משקיפים שנוסעים גם בעיר, כי עכשיו אין להם משהו אחר לעשות.
הרמטכ"ל: ונוסעים גם באופן שאנחנו למעשה מתחייבים שיסעו ללא הגבלות למעט דברים שנובעים ממש מאירוע בטחוני.
סגן הרמטכ"ל: הם השלימו כבר עם הצלב האדום או לא? בהתחלה ערפאת קפץ -
הרמטכ"ל: הוא רוצה לשמור את הצלב האדום לא יותר מ-30, ואת המספר של האחרים להגדיל ל-100 פלוס.

השר שריד:

שמעתי עכשיו בחדשות שמצטטים את לארסן. שאלו אותו: זה 1000

נורבגים? הוא אמר "תמחקו 0 אחד". זו היתה התשובה שלו. אז

אני מבין, ולארסן פחות או יותר מבטא אותם, שזה בסביבות 100, שלזה הם יסכימו.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אני רואה בענין הזה את הבעיה הכי קשה. לא דומה לבעית

המשטרה. כי זה תקדים של פיקוח בינלאומי על שטח שהוא

בשליטתנו. זו הבעיה.

הרמטכ"ל:

יש פה משהו מעבר לתקדים. בואו נשאל את עצמנו מה הם יראו.

הם יראו יום יום את הדברים שעד היום אנחנו רואים-

ראה"מ ושהב"ט רבין: ברור. מה חשבת שהם יראו?הרמטכ"ל:

הם יראו את ההפיכה של הדוכנים, את הדחיפה, את חוסר היכולת

הטכני של שום כח צבאי, גם כשהוא במשימות שיטור, למנוע

בחיכוך היומיומי בין עשרות אלפי אנשים למאות בודדות, את כל ההוויה הזו של

התחככות אנושית. הם בדיווחיהם יציבו בפנינו תביעה ויעבירו אותה למעשה אל

המערכת הבינלאומית שממנה היא תוקרן אלינו בחזרה, לעשות אחת מן השתיים: או

למצוא דרך מעשית למנוע את החיכוך, או לעשות הפרדה.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אהוד, הם ידווחו את האמת.הרמטכ"ל:

כן, אני לא חשדתי בהם בדבר אחר.

הדבר הזה, במקום לחכות עד שהם ידווחו, וזה גורם בינלאומי

שאנחנו הזמנו אותו, והוא מדווח מה שהוא רואה: "מוי'שלה דוחף את מוסטפה",

"מוסטפה זורק אבן על מוי'שלה" וכן הלאה, ואנחנו הרשויות שאמורות לעשות, לא

מצליחים - מול 120 אלף איש מצד אחד, 400 פלוס 4000 מצד שני - למנוע את זה.

לפי דעתי. ראוי לחשוב על זה מראש. אם רוצים להכניס אותם,

כדאי לחשוב מה הם הולכים לראות, מה הם הולכים לדווח, מה אנחנו יכולים לעשות

בקשר לזה ולעשות את זה מראש ביוזמתנו.

תא"ל עמידרור: גם באירוע כמו אתמול של רדיפה אחרי אנשי החמאס, הם יהיו

נוכחים ואף אחד לא יוכל לגרש אותם.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אתה יודע מה? זה לא מדאיג אותי.ע"ד יחוס: דרך אגב, אתם חושבים שהם לא היו נוכחים? אתם טועים. על גג

בית החולים אל מוכתאסר, אמנם בסוף, כששכנו היריות, כי כשהיתה אש אף אחד לא היה שם, אבל כששככה האש והטרקטור התחיל לעבוד, פתאם גג בית החולים התמלא במשקיפים בינלאומיים.

אלוף רוטשילד: דני, אם אתה חושב שמ"פ ב-35 לא חטף השבוע סטירה מעובדת אונר"א, אז אתה טועה.

הרמטכ"ל: אני חושב שבמספרים מצומצמים הדבר הזה הוא בכל זאת מוצדק-
ראה"מ ושהב"ט רב"ן: הלואי שהיינו מגיעים למספרים מצומצמים. ההיקפים פה, לפעמים כמות הופכת לאיכות.

שר החוץ: אתם בדקתם אפשרות שחלק מהם יהיו מדריכי שוטרים?

סגן הרמטכ"ל: לא באמת, כי השוטרים יהיו בשמירה -

שר החוץ: חלק מהנוכחות הבינלאומית לא יהיו משקיפים אלא יהיו מדריכי שוטרים.

סגן הרמטכ"ל: לא בדקנו את זה כי זה רק עוד תרוץ להעלות את המספר שלהם.

שר החוץ: לא. במסגרת המספר הקיים.

הרמטכ"ל: יש לי שאלה. אני מודה שאני פחות מוטרד משאלת כמות השוטרים מאשר משאלת בהירות כפיפותם לחוק -

ראה"מ ושהב"ט רב"ן: אחה מדבר על המשטרה -

הרמטכ"ל: אני תיכף אשלב את זה. אני שואל, האם אי אפשר, מתחושתכם שם,

להגיע למצב שבו יהיו יותר שוטרים, ואני לא רואה פסול בזה

שבכל מסגד בחברון יהיו שני ערבים, אחד שנמצא בבקר ושני אחה"צ, שהם חלק ממשטרה עירונית. אחרי הכל ערבים נרצחו על-ידי ישראלי מטורף בתוך מסגד -

אלוף יתום: אבל בלי נשק. הרמטכ"ל.

הרמטכ"ל: אני לא יודע אם בלי נשק או עם אקדח. זה לא נראה לי הבעיה.

זה בתוך המסגד. קרה דבר. קרה דבר מעשי ויש שאלה מעשית, מה

אנחנו עושים בחזקת המינימום הסביר, כדי שמחר לא ייכנס לא מטורף גדול אלא ייש קטן לתוך מסגד ויתחיל להחפרע שם.

שר החוץ: מהטעם הזה הוא רוצה בדיוק הפוך. הוא מניח שאולי לא תהיה

משטרה בכלל.

דאה"מ ושהב"ט רבין: הוא יקבל ברצון את הגדרת המשטרה ויתבע ולא יירד מענין

הנוכחות הבינלאומית.

הרמטכ"ל: אני שואל, האם אי אפשר לומר לו: אנחנו היינו מוכנים לשקול

מצב שבו מובהרת עבודתם תחת החוק הישראלי, מובהרת, אני לא

מוצא שום דבר שצריך אח"כ להפתיע אותם ב-DECREE הזה. לפי דעתי הם יקפצו לתקרה,

יגידו שרימינו אותם, יביאו כעדים את כל מי שהשתתף בשושבינות של המו"מ הזה וגם

ישיגו תוצאות, אם by decree פתאם נבליט את הכפיפות והבהירות שבכל טריטוריה

נתונה יכול לשרור רק חוק אחד ורק מקור אחד לחוק.

לכן אני אומר, האם אי אפשר להגיד: אנחנו מוכנים לשקול

הגדלת מספר השוטרים כדי שהם ישמרו בתוך מסגד, ולא אכפת לי שבחצר של בית-ספר

יהיה שוטר. הבעיה היא לא הכמות. לי נראה שהבעיה זה לא הכמות, אלא הבהירות למי

הם כפופים. הרי היינו מוכנים שיתגייסו מאות אחרים אם הם יהיו כפופים במאה

אחוז למשטרת ישראל.

מצד שני, לצמצם מאד, ל-20 או 30 את המספר של המשקיפים, גם

אם הם יהיו מ-3, אז יש לך 20-30 משקיפים, יהיו כמה פטרולים, אז הם ידווחו, זה

לא יהיה אחר בעיני מהדיווחים של הצלב האדום או "בצלם" או אלה שרצים אחריכם

בעזה.

האם אי אפשר להציג מין דבר כזה ולהגיד: אם אתם מוכנים

לשקול את זה, אנחנו מוכנים לדבר על זה. אם אתם לא מוכנים, אז לא.

ראש אמ"נ: אני רוצה לעזור לך בתאור התמונה.

זה משכנע אותנו, לפי דעתי. לא אותו. אני רוצה להסביר מה

הנקודה המרכזית. אני פשוט חוזר למה ששבוע או כמה ימים כבר היה ברור מאד:

האלמנט המרכזי אצלו זה הנוכחות הבינלאומית. הוא עכשיו

אומר. אחרי שהמשלחת חזרה (ואני עושה פרפרזה): "הגברת כבר הסכימה, עכשיו

מתווכחים על המחיר". עכשיו הוא מדבר על הגובה, על הכמות שתהיה. אבל בהינתן

מה שיש, שהוא הבין שהסכמנו. או שטנטיביט הסכמנו לנוכחות בינלאומית, עכשיו יש

לנו על הגובה. להערכתך זה הלוי"ז של מה שהוא תובע ולא כל דבר אחר.

לכן יש לי תחושה שזה לא דבר שאפשר יותר מדי להתווכח,

בראיתו. לא אמרתי שלא צריך להתווכח. על זה הוא לא יותר.

הוא אגב אומר עוד דבר. כדאי שתהיה ער לעולם המושגים שלו:

אני יישות מדינית, כמו בסיני, כמו ברמת-הגולן, כמו בלבנון. אני צריך את זה.

בן, רק זה בסתירה למה שתואר פה כרגע כצורך חזק שלהם להגיע הרמטכ"ל:

להסכם. אם יש להם צורך חזק להגיע להסכם, אז בשלב מסויים

יהיה ברור לו שאו שיש הסכם עם 20 או 30, או שאין הסכם, חזקה עליו-

ראש אמ"ן: ההסכם אצלו הוא אמצעי. הוא לא המטרה.

סגן הרמטכ"ל: הוא בודאי רוצה להגיע להסכם, אבל לא בכל מחיר. אפשר לחכות

ולראות מה יהיה.

לדעתי, אין לנו איתם (עם אלה שדיברנו איתם) שום אי בהירות

מתוקף איזה חוק המשטרה פועלת. איתם אין לנו שום בעיה. אני לא יודע לנסח יותר

טוב ממה שיואל (זינגר) ניסח מתוקף איזה חוק היא פועלת. לדעתי, אין לנו בעיה.

זה שאי אפשר ולא יסכימו בשום אופן שיהיה בכתובים מצב שבו

הכפיפות שלה היא לגורם ישראלי, נדמה לי שזה ברור לכולנו. לכן, צריך למצוא את

התמרון המילולי, שנדמה לי שפה ניסו לעשות אותו והוא ישנו והוא נותן את הדברים

האלה. אם מישהו יודע לעשות תמרון מילולי יותר טוב, נשמע, ואם אפשר נעשה אותו.

אני לא רואה בעיה מתוקף איזה חוק, כי גם אין חוק אחר. לא

עלה בשום ורסיה שיש איזה חוק אחר שמתוכו פועלים, וגם לא עלה, וגם זה אמרו להם

בסוף, בכל השלבים, ואגב - הם התחילו את הויכוח של הכפיפות ביום הראשון, לא

אתמול בלילה שבאמת ישבו 8 שעות, שאין שתי סמכויות בשטח, אין שתי כפיפויות

בשטח ויש ניתוק שאפילו ציירו: אין קו ישר בין ה-PVPP לבין המשטרה האזורית של

חברון לכן, הם יקפצו by decree? אולי. אם יש להם סיבה זהם יטענו לחוסר

ניקיון כפיים בניהול המו"מ? נדמה לי שהם גם לא יטענו, וגם אם יטענו - אין להם

על מה לבסס את הטענה הזו.

הרמטכ"ל: אתה אומר שהם לא יסכימו מבחינה מילולית. אני שואל אם

מבחינה מהותית הם מבינים. עזוב את הניסוח. האם מבחינה

מהותית הם מקבלים את זה-

ר"ח"מ ושהב"ט רבין: הם מקבלים את ההגדרות וכל אחד מנסה להשיג את מרחב התמרון

הגדול ביותר, כמו בכל הסכם.

סגן הרמטכ"ל: גם פה לא כדאי שתהיה אי בהירות. לא את הכפירות. אין כפירות

לגורם ישראלי. יש פעולה במסגרת החוק הישראלית, באמצעות

הועדה הפריטטית שסמכותה מתוקף צו המושל, ובלי הביצוע שלה זה החוק הישראלי

הקיים. ודרך הביצוע הזה, שמירה נייחת ופטרול משותף שאנחנו מובילים אותו. זה

מה שיש. יש רעיון יותר טוב בניסוח? בבקשה.

ראה"מ ושהב"ט רבין:רבנות, אותי לא מדאיגה המשטרה. מדאיגה המשטרה כיעד. היא

לא מדאיגה אותי בתחום התקדימי-מדיני.

סגן הרמטכ"ל: בנושא הנוכחות הבינלאומית, צריך לזכור שהנוכחות הבינלאומית

מופיע בהחלטת מועצת הבטחון. והיא מופיע במכתב שהועבר אליהם

מטעמנו דרך לארסון, שלא חשוב מה הו"כוח, גם שם היא קיימת. לכן באמת הו"כוח הוא

מה זה באמת הנוכחות הבינלאומית. לכן השתדלנו לתת כמה שפחות משימות לנוכחות

הבינלאומית, כי ככל שמגדילים את כמות המשימות, גם כאילו הטריויאליות, כאילו

יש צידוק ליותר אנשים. לכן השתדלנו להקטין את המשימות למעשה לאפס, שזה להיות

ולדווח. ולמי לדווח? אני הרי לא יודע למי הוא ירים את הטלפון, אבל אני יודע

מה כתוב. בכתוב הוא מדווח לראש העיר ולמושל ולעוד אחד מכל צד ולועדת הקישור

שמתכנסת מתי שמתכנסת. ואנחנו יודעים מי זה ועדת הקישור, זה אנחנו והם ולא

איזה גורם שלישי. לכן הדיווח הפורמלי שלה, בכתוב, הוא דיווח לגורמי השטח -

פעם אחת, ולגורמי העל בפעם השניה, ובשום מקרה לא דיווח פורמלי לצד שלישי, כי

פה אני מסכים, אם יהיו דברים חריגים ואם יום יום הם יראו את התמונה שהרמטכ"ל

צייר כאן שהופכים ירקות בשוק וכו', די מהר זה ילך לצד שלישי.

את הנוכחות הזרה ניסינו במידה מסויימת למתן דרך הכסף-

ראה"מ ושהב"ט רבין:מה הפער המספרי היום?

סגן הרמטכ"ל: 50 מול 150.

ראה"מ ושהב"ט רבין:מי משלם בעד זה?

הרמטכ"ל: הדונר יס מחויר תקציב המשטרה. זה עוד לא סגור שזה מתוך תקציב

המשטרה אבל אנחנו רוצים שזה יהיה בסוף מתקציב המשטרה.

דבר נוסף שלא הוזכר פה, זה נושא צעדים חד צדדיים של ישראל.

זה גם מופיע בהחלטת מועצת הבטחון, ופה בהתחלה דרשו כל מיני דרישות שבסוף אמרו: אנחנו עוזבים את זה, אנחנו לא מבקשים מכס לעשות שום דבר. בהתחלה היו להם בקשות למכתבים לצד שלישי, אבל זה שהם לא ביקשו זה לא אומר שאין להם רמת ציפיות מסוימת באשר לצעדים חד צדדיים שאמורים להיות ננקטים על-ידי ממשלת ישראל.

למשל? סגן שהב"ט:

למשל פינוי תלמידי הישיבה מחברון. למשל הגבלת תנועת מתנחלים עם נשק במרכזי ערים ערביות, במקום שאין מתקנים יהודים.

אורי סביר: לגבי הנוכחות הבינלאומית, אני חושב שהמטרה העיקרית עכשיו, לגבי האופי זה די מוגבל פה, גם לגבי המספר-

ראה"מ ושהב"ט רבין: בנייר הזה כשאני רואה את הגדרת התפקידים לפי הצעת הפלשתינאים זה תפקיד אדיר. השאלה באיזה הגדרה בסוף נצא. השר שריד: מה אומרים הפלשתינאים?

ראה"מ ושהב"ט רבין: (מקריא קטע באנגלית מתוך המסמך)...

by assisting in monitoring and reporting activities...

... פה כל ההבדל הוא המספרים.

הרמטכ"ל: הגירסה הישראלית היא ASSIST MONITORING -

אורי סביר: צריך להבין דבר אחד. ה-LEVERAGE שלהם בעניין הזה הסתיים

הבקר. ברגע שהם הודיעו שהם חוזרים לשיחות, וזה ברור להם. הם החזיקו כמה שהם יכלו. ואין להם LEVERAGE בינלאומי. ניסו לפנות לאמריקאים המון פעמים כדי שהאמריקאים וגם הרוסים יעמדו מאחורי החלטת מועצת הבטחון בצורה יותר מרחיקת לכת. ברור להם שמה שאנחנו לא ניתן לא יהיה. היה להם LEVERAGE מסויים של חידוש השיחות. הם ידעו שגם לנו יש עניין בחידוש השיחות. אין להם LEVERAGE-

ראה"מ ושהב"ט רבין: אל תהיה בטוח. אם זה לא מסתכם, אני לא בטוח שהשיחות מתחדשות ביום שלישי.

אורי סביר: אני מוכרח להגיד שזה לא הרושם שלי. אני לא יודע מה אמנון-

חושב.

סגן הרמטכ"ל: דיברנו על זה גם בינינו. יש זמן בין היום ליום שלישי.
 לדעתי, הזמן פה - לא בטוח שפועל לטובת חידוש השיחות ביום שלישי. יש אופוזיציות. אגב, גם אצלם בתוך הקבוצה הם התחילו באופוזיציה די חזקה. הקבוצה שהיתה שם נכון להיום ב-7 בבקר, מאד רוצה לחדש את השיחות ביום שלישי, אבל אין חידוש אוטומטי של השיחות ביום שלישי.
אורי סביר: אני חושב שמבחינתם הפור עוד נפל בטונים. אני חושב שהם חוזרים ביום שלישי. הם הודיעו לנו את זה הבקר. ה-LEVERAGE לפחות מאד הצטמצם.

נקודה שניה. הבעיה העיקרית היא תקדימית, מה שהוא רוצה ליצור כאן, לדעתי באמצעות כל חברון הוא בכלל גילה דבר שנקרא "הגדה המערבית". הוא כל כך היה OBSESSED על יריחו ועל המקום שהוא יגור ואיפה הוא יבנס והמעברים, פתאם "גילה" שיש גם גדה.
 צריך לזכור שב-DOP, גם בהקשר של החלטת מועצת הבטחון שמתייחסת ל-DOP יש נוכחות בינלאומית, אך ורק בעזה ויריחו. גם כשהיה רה-דיפלומנט בגדה, לא תהיה נוכחות בינלאומית.
ראה"מ ושהב"ט רבין: ופה הוא משיג את זה.

אורי סביר: לכן, כדי למנוע את הנושא התקדימי, בנוסף למספרים שאני לא יודע מה צריך להיות מרחב התמרון, לפי דעתי יותר חשוב:
 א. לקבל החלטה שהולכים עכשיו למשא ומתן על הנוכחות הזמנית הבינלאומית בעזה-יריחו, ואני הייתי ממליץ ללכת על דבר שהוא שונה מאשר חברון, כדי לייחד את חברון;

ב. יש את אלמנט הזמן בחברון. בחברון ברור לכולנו וכולנו אמרנו שקרה משהו יחודי שמקבל טיפול יחודי, לכן דוקא פה בנושא לעמוד על הנושא של 3 חודשים ולא 6 חודשים;

ג. להבהיר להם, כי הם לא אומרים את זה והם לא מבינים את ה... הם פעמיים הזכירו שהנושא של נוכחות בינלאומית ביתר הגדה זה יהיה אחרי INTERIM AGREEMENT. זה לא מופיע ב-DOP. אני חושב שאפשר להגביל את התקדימיות של זה על-ידי הזמן ועל-ידי אופי שיהיה שונה במידה כזו או אחרת מעזה-יריחו.

ראה"מ ושהב"ט רבין: גם הנסיבות הן שונות, אלא אם יזדמן עוד ישראלי ו"יעזור" לנו.

השר שריד: רציתי לומר משפט בעקבות דברי הרמטכ"ל. קודם כל, אני חושב שהנחת העבודה שלנו שהזמניות, אני לא מדבר עכשיו על הצגת הענין, אבל בינינו אנחנו צריכים לפחות לדעת שהזמני קרוב לוודאי שיהיה קבוע. אם המצב יהיה בכי טוב, אין לך סיבה שלא להאריך את זה. אם המצב יהיה בכי רע, לא תהיה לך ברירה אלא להאריך את זה.

ראה"מ ושהב"ט רבין: יהיו דואגים משני הצדדים שהוא לא יהיה טוב.

השר שריד: נכון. כשאני מהרהר ביני לבין עצמי אם אני רואה את הנוכחות הזו כזמנית, קשה לראות.

ראה"מ ושהב"ט רבין: למה לעסוק בזה? זו לא הנקודה העיקרית.

השר שריד: מה שרציתי לומר, בעקבות דברי הרמטכ"ל, שבמובן מסויים הרי אנחנו מדברים על "חלב שפור". הרי אנחנו נתנו את ההסכמה לנוכחות בינלאומית, אז אני לא מבין על מה הויכוח. אני מבין שיש שלוש סוגיות- הרמטכ"ל: נתנו איפה?

השר שריד: נתנו הסכמה לנוכחות בינלאומית בחברון, בעקבות מה שקרה שם.

ראה"מ ושהב"ט רבין: הצעות לארסן.

הרמטכ"ל: הצעות לארסן אמרו דבר מאד קונקרטי. הן אמרו: הנוכחות

הבינלאומית שאנחנו מוכנים לה, היא זו שנובעת מנוכחות גוף

קיים שאנשיו קיימים ושלכל היותר ניתן להם עוד כמה אנשים, ושתפקידם-

השר שריד: אהוד, זה כבר נגמר, משום שהמשלחת נתנה לצד השני להבין

שאנחנו מסכימים לנוכחות-

הרמטכ"ל: אני מבין, שגם נורבגים זה בסדר.

השר שריד: שאנחנו מסכימים לנוכחות בינלאומית. אתה יכול עכשיו ללכת

חזרה?

יש פה שלוש סוגיות: סוגית המספר, רוצים שיהיה מספר יותר

עדין ככל שרק אפשר, אבל בסך הכל הפערים פה הם לא מי יודע מה. אני מבין שמדובר

בין 50 ל-150. זה נכון?

סגן הרמטכ"ל: גס ה-50, זה לא רק זה. ה-50 זה 30 צלב אדום ו-20 נורבגים.

ראה"מ ושהב"ט רבין: כמה יש צלב אדום שם כעת?

אלוף יתום: שלושה או חמישה. אחד זר והשאר מקומיים.

השר שריד: לפי דעתי הבעיה העיקרית זה דוקא בסוגיה השלישית, משום שאם

הם רוצים, ואני מבין למה הם רוצים, שזה יהיה יותר מאשר

מדינה אחת, יש פה בעיה גדולה. אני פשוט מנסה במשך הישיבה לחשוב על המדינה

השניה ואני לא מוצא אותה. הם דיברו על מצרים ועל ארה"ב. ארצות הברית הרי

נשמעו נימוקים למה לא-

ראה"מ ושהב"ט רבין: בשום אופן!

השר שריד: מדינה ערבית, בעיני זה פרובלמטי ביותר. יכול להיות שאפשר

לקחת משהו קרוב לנורבגיה. אבל מבחינת המספר אני לא רואה

בעיה גדולה. אני גם לא רואה בעיה גדולה מבחינת הסמכויות. יהיה ניסוח כזה או

אחר, הבעיה לדעתי זה בהרכב הכח.

הרמטכ"ל: ההרכב שהוצע על-ידי המשלחת הוא טוב.

שר החוץ: אני מסכים עם יצחק שספק אם תקום משטרה פלשתינאית. למה יש

לי ספק? היתה משטרה והיא התפזרה, ויהיה קשה מאד לשכנע-

ראה"מ ושהב"ט רבין: אלא אם הם יביאו אנשים מבחוץ.

שר החוץ: אז זה כבר משטרה פלשתינאית לא כמו -

הרמטכ"ל: הוא יכול להביא 300 אנשי חרון מבחוץ.

שר החוץ: הבעיה של ערפאת, מצבו בחרון הוא הקשה בכל המצבים. על כן

הוא יהיה זהיר עם כל "יצירה" חברונית, כי כל יצירה חברונית

יבולה על נקלה להפוך לאנטי ערפאתית. אבל מה שהסכמנו - הסכמנו.

דבר שני אני רוצה להגיד לגבי המשא ומתן. אני חושב ששלושת

הימים האלה הם ימים קריטיים. באותה קלות שהוא יכול לחזור למשא ומתן, באותה

קלות הוא יכול גם לברוח ממנו. אנחנו כבר ראינו מה שהיה בקהיר בפגישה עם אבו

שחתמנו וחזרנו וקם ערפאת ובלילה אמר "נייט". וגם הפעם הוא יכול להגיד

"ט". הוא לא אמר כן. בניגוד להסכם עם טוניס שהוא אמר שהוא מאשר אותו. את

ההסכם בקהיר הוא לא אישר. מה שמובא כאן.

בענין הנוכחות הרב-לאומית, ברור כשמש שזה לא יכול להיות לא מצרים ולא טורקים, אלה אנשים מסמר בלי ראש. יכנסו ולא יצאו, גם אם נגיד זמני. האמריקאים - לא. האפשרות היחידה שישנה היא סקנדנביה, וההבדל הוא לא כל כך גדול אם זה פינים, נורבגים, שוודים.

לגופו של ענין. אני מציע לנסות להפנות את הכח הרב-לאומי ממשימות של MONITORING רק בתחום הבטחוני, לדברים אחרים. למשל, שהנוכחות הרב לאומית הזו תכיל גם כלכלנים למשל. רוצים לשקם את העיר.

ראה"מ ושהב"ט רבין: זה רק יגדיל את המספר. הוא לא יוותר על הדבר המרכזי.

אם אתה מנסה לראות את זה מנקודת ראותו, הדבר המרכזי שלו זה ה-MONITORING וה-REPORTING.

שר החוץ: אני מבין. אני מציע, אנחנו יכולים להתווכח על המספר ויכולים להתווכח על התפקידים. אני אומר שאפשר קצת להגדיל את המספר, אם נשנה את התפקידים. אם יהיו יועצים לעירייה לשקם את החיים למשל. מה אמרנו עם הנוכחות הזמנית ב-DOP? אמרנו שיהיה דונרס. מדוע? אנחנו עשינו אחר-כך TWIST מהענין הזה. אני מציע גם הפעם לנסות ולדון על התפקידים, לא רק על המספרים. זה יתן לנו גמישות מסויימת. אני מסכים ש-100 משקיפים זרים בחברון זו בעיה אמיתית וזה רפורטים מאד מאד צבעוניים וססגוניים, מה גם שתהיה תחרות בין הצלב האדום לבין החברה האלה, מי ידווח יותר. ולנו זה לא נוח. על כן נדמה לי שכדאי יותר לנסות לבדוק איתם על התפקוד ולהגיד: רגע אחד, זו נוכחות בינלאומית, זה לא כח בינלאומי, אני אפילו הייתי חושב לנסות לחשוב על רופאים בפנים שיכנסו לבית-חולים. רופאים, כלכלנים, לא רק משקיפים. זה יכול קצת לעזור לו לרדת מהעץ וגם לנו יכול לעזור קצת לצאת מהמבוכה שישנה. כי אנחנו נתחיל להגיד, אנחנו אמרנו 20, הוא מבקש 150, ולאט לאט הוא יושב שם בתוך קבוצת אנשים שכל הזמן מפמפמת לו שלילה, "מסדרים אותך" "דופקים אותך" "מרמים אותך". ולפי דעתי שלושה ימים אלה הם שלושה ימים די קריטיים בענין הזה.

על כן, בענין המשטרה גם אני פחות מודאג. אני עוד לא רואה

הייתי כל כך קמה.

ראה"מ ושהב"ט רבין: וגם אם תקום, היא פחות מדאיגה.

שר החוץ: נכון.

ראה"מ ושהב"ט רבין: היא פרובלמטית מסיבות אחרות.

שר החוץ: אשר לנוכחות, הייתי מנסה להפשיר את התוכן עוד לפני

שמתווכחים על המספר. מפני שאם נשנה את התכנים, יבואו קצת

רופאים, יבואו קצת כלכלנים, זה משנה את התמונה.

ז'ק נריה: מה שאתה אומר, שר החוץ, זה מופיע במה שכתוב, בסעיף 2-א'.

שר החוץ: לכן אני אומר. להגיד: יש כאן הגדרת תפקידים, זה כתוב, ולי

נדמה שזה ויכוח יותר נוח.

ראה"מ ושהב"ט רבין: זה כבר מוסכם.

שר החוץ: אם הם מסכימים להביא 10 כלכלנים-

ראה"מ ושהב"ט רבין: לפני שיש את כל זה, הם אומרים 150.

שר החוץ: אני מבין שהם ירדו ל-100.

ראה"מ ושהב"ט רבין: עוד לא.

שר החוץ: מה הערכתך?

סגן הרמטכ"ל: אני חושב שאפשר יהיה לגמור, אבל לדעתי אם נתעקש הם ירדו

מהמספר הזה.

הרמטכ"ל: ירדו מתחת ל-100?

סגן הרמטכ"ל: אני חושב שכן.

הרמטכ"ל: ל-60? ל-80?

סגן הרמטכ"ל: אני לא יודע לומר לכמה. כשיצאנו מפה, יצאנו עם 30 ו-60.

ויצאנו עם המספר 90. כשהיה ברור שהם רוצים, חשבתי שלא נכון

לעלות מעל ל-50 ולכן אמרנו להם בהתחלה 50 בשביל להגיע אח"כ ל-90. וחשבתי שלא

נכון להגיע ל-90 כי זה רק יגדיל את התיאבון-

שר החוץ: אני חשבתי על המספרים האלה, רק שיכללו מה שהצעת.

סגן הרמטכ"ל: ככל שאני רואה, ההתעקשות תהיה לשנות את היחס בין צלב אדום

לפחות לנורבגים, והם ירצו להגיע לכמה שיותר זרים אמיתיים

ולא צלב אדום. מבחינת יצרפאת, נכון שהנוכחות הבינלאומית והמספר, זה

הנושא העיקרי שהוא יבקש. הם דיברו איתנו באיזשהו שלב על שלוש ספרות, לעבור את

ה-100 ויותר מ-100. שאלנו למה, הם לא ידעו להגיד.

ז'ק נריה: גם בנושא הפעילות שלהם לגבי הנוכחות, חייב להיות הסכם

בינינו לבינם. זה כתוב סעיף 7.

סגן הרמטכ"ל: זה ברור. אבל האנשים שיהיו לא ישבו בטל, הם יסתובבו בעיר.

שר החוץ: כשיצאנו התחלנו עם הצלב האדום. יכול להיות שבכלל כדאי לנו

לוותר על הצלב האדום.

ראה"מ ושהב"ט רבין: לא לוותר. להשאיר אותו בגודל הנוכחי. ואז זה מוסיף למספר.

שר החוץ: א. אין לנו ענין שתהיה תחרות בין שתי "סוכנויות". לדעתי,

אם תהיה תחרות, קנאת סופרים תרבה חוכמה. אין לנו ענין בזה.

ב. אם אנחנו מדברים על דבר זמני, לגבי הצלב האדום אי אפשר

להבטיח את הזמניות, מה שלגבי אחרים אפשר. כך יהיה אם נשים 30 משקיפים של הצלב

האדום, אי אפשר יהיה להוציא אותם, לטוב או לרע.

ג. זה מאפשר לנו קצת להגדיל את המנה האחרת.

מהטעמים האלה אני מציע: ראשית, לרדת מהצלב האדום; שנית,

כתוצאה מזה להגדיל את הנוכחות; שלישית, להציע שזה יהיה מארצות סקנדינביות;

דבר רביעי, להגיד שזה מוכרח להיות אלמנטים של כלכלה ורפואה. ואז לעשות

פוזיציה שגם פוגשת אותם וגם מסיטה אותם למסלול אחר קצת.

אלוף יתום: אני רוצה לדבר לא רק על הנוכחות הבינלאומית כיון שהבעיות

של הנוכחות הבינלאומית הוצגה ומוצגת. אומר דבר אחד לגבי

דברי שר החוץ בנושא הזה. יש בכל זאת ערך לכך שאם ניתן, אלה יהיו אנשי צלב

אדום. כיוון שלדעתי את מספר אנשי הצלב האדום איש לא יכול להגביל. מה יקרה אם

היום או מחר הם יחליטו להביא עוד 50 איש אנשי צלב אדום לחברון מעבר לאותם 150

סקנדינבים שאנחנו נאשר? לכן, אם אפשר בכל זאת לקטיגוריה של צלב אדום, שהדבר

הזה יהיה תחת הסכמה של שני הצדדים, אנחנו מרוויחים כאן פעמיים: פעם את העובדה

שלא נקבעה כאן תקדימית נוכחות בינלאומית זרה מעבר לצלב האדום; ופעם שניה ע"י

פירוק יולי אנחנו בכלל מגבילים את מספר אנשי הצלב האדום, ולא משאירים את הדבר

הזה פתוח. אבל זו הערת אגב.

אני רוצה לחזור דוקא למשטרה הפלשתינית. אותי היא מדאיגה.

אני חושב שמשטרה פלשתינית, כמות שהיא, אני מבין את הבעיות, כי אי אפשר להגדיר בכתובים שהיא כפופה למשטרת ישראל. כתוצאה מכך שאי אפשר להגדיר בכתובים שהיא כפופה למשטרת ישראל, והדבר הזה נשאר תחת סימן שאלה, היא תהיה משטרה חמושה בחברון, עיר מעורבת, אני אומר לכם, היא תהיה גורם לחוסר יציבות ולא ליציבות במערכת היחסים המאד סבוכה והמאד מורכבת והמאד בעייתית בין יהודים לערבים, לא רק על רקע הטבח של גולדשטיין, אבל גם על רקע הטבח של גולדשטיין. אני לא יודע כיצד אנחנו ננהג וכיצד תבוא המציאות לידי ביטוי, אחרי שבפעם הראשונה שוטר פלשתיני שירגיש מאויים על-ידי מתנחל חמוש, יירה בו ויהרוג אותו. מה יהיה אז?

ראה"מ ושהב"ט רבין: וההיפך.

אלוף יתום: וההיפך. הדבר הזה יהיה מוקד קשה מאד לחיכוכים. יתרה מזו, אני חושב שהשוטרים הללו, במקום שבו הם יהיו, גם אם הם יהיו במקומות שבדרך כלל ישראלים לא מסתובבים בהם, ראשית - אני רוצה להגיד לכם שבחברון אין בדרך כלל מקומות שישראלים לא מסתובבים בהם. במקומות האלה שעליהם מדובר, העירייה, מוסדות אחרים וכו', רואים גם ישראלים. הרמטכ"ל: בתוך המסגדים, לא.

אלוף יתום: בתוך המסגדים, לא, אבל הם הולכים אל המסגדים, הם חוזרים מהמסגדים, הם עומדים בפתחי המסגדים -

ראה"מ ושהב"ט רבין: מי?

אלוף יתום: השוטרים הפלשתינים. הרמטכ"ל: הם צריכים להיות בתוך החצר והאולם של המסגד. אלוף יתום: לכן. אם אפשר משטרה חמושה באלות, טוב מאד, משטרה חמושה בכלי נשק, אפילו אם הם אקדחים, אני חושש מאד מהמצב שייוצר ויתכן שאנחנו מכניסים לעצמנו איזה עז שלאחר מכן נרצה להוציא אותה החוצה ולא נזכר לעשות זאת.

משטרה פלשתינית במקום שהוא איננו עיר מעורבת, כמו למשל עזה

שההסכם יכנס לתוקפו וישראלים לא יסתובבו שם, זה דבר אחר לגמרי.

ולכן, לדעתי אנחנו בונים לעצמנו כאן מוקד נוסף לחיכוך. אני

חושב שהפתרון במקרה הזה, אם בכל זאת תהיה משטרה פלשתינית, ובכל זאת חמושה, דוקא אולי דבר שיישמע כאבסורד, עדיף שכל הפעילויות תהיינה פעילויות משותפות. במקום שיש יותר פלשתינים יהיה גם שוטר ישראלי או איש בטחון ישראלי. כתוצאה מכך, יתכן שנוכל להבטיח שחלק ממוקדי החיכוך לא יהיו.

סגן שהב"ט: אני רוצה לחזור למשפט שאמרת גם בדיון הקודם. אני מדבר כמובן אך ורק מנקודת ראות של טובת ישראל, אחרי מה שקרה בחברון. ואי אפשר להתעלם ממה שקרה בחברון. ואנחנו לא יודעים עוד איזה גלים עלולים להכות בנו כתוצאה מזה. לכן, לפי הערכת, בסוגיה הזו צריך להיות בגישה של למתן את כל מה שקשור בתופעה הזו מה שיותר מהר. באופן מעשי, המשמעות היא לחזור כמובן גם לחידוש השיחות, אבל בודאי בנקודות שקשורות לחברון ולהחלטה של מועצת הבטחון. להחלטה של מועצת הבטחון, על חלק מהדברים כבר נתנו תשובה. לכן, לפי הערכת, בדברים שאנחנו שמענו היום, שאני שמעתי היום מאמנון (שחק), גם על האוירה וגם על הנושאים, יש הרבה יותר אלמנטים שמאפשרים את סיכום הפרשה מאשר להתעקש, וליצור מצב של התקדמות. אני רוצה לומר בקשר למשך הזמן של המנדט. התקדימים כמעט בכל ההסכמים שעברו, היו שזה התחיל ב-3 חודשים. עם הסורים בודאי, אם אינני טועה גם עם המצרים.

ראה"מ ושהב"ט רבין: עם הסורים - 6 חודשים.

סגן שהב"ט: אני אומר 3 חודשים. נעייין בהסטוריה.

ראה"מ ושהב"ט רבין: בטוח שזה 6. מדוע? כי זה התחיל במאי ונגמר בנובמבר. ואתה זוכר מה שהיה בנובמבר.

סגן שהב"ט: אני לא רוצה פה לעסוק בהסטוריה, אבל אני זוכר הרבה פעמים שדובר על 3 חודשים. במידה שהדבר אפשרי, ואני חושב שהוא רצוי, עקב כל החששות המוצדקים שלנו מהתקדים שהדבר הזה יוצר.

בקשר להיקף, לפי דעתי, המספרים שאמנון דיבר עליהם אלה שיש להם יסודות מוצדקים לקבל ולזוז עם העניין הזה קדימה. לחסל עד הנה שאפשר את ה"שרידים" של חברון. כך שבמשך השלושה ימים האלה צריך ליצור את המצב שביום שלישי אפשר יהיה להתקדם קדימה.

אלוף רוטשילד: נוכחות בינלאומית לא צלב אדום ולא נורבגים היא נוחה, כי היא תקדימית, וזה נאמר כאן. אני לא רוצה לחזור לזה. אבל בהמשך לדברי שר החוץ ודני (יתום), אני הייתי מנסה לצמצם כמה שיותר את נוכחות הצלב האדום. אם הייתי ערפאת הייתי הולך כמעט רק על צלב אדום. כי אני רוצה להזכיר כאן קודם כל שצלב אדום זה גם משקיפים בינלאומיים. מי זה צלב אדום? זה צרפתים וצרפתיות, בלגים ובלגיות וגרמנים וגרמניות. זה אותה נוכחות בינלאומית.

אלוף וילנאי: צלב אדום זה רק שוויצרים.

אלוף רוטשילד: לא. תראו בשטח. הם קיימים.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אולי בעזה זה רק שוויצרים.

אלוף רוטשילד: הדבר השני שאני רוצה להזכיר, הצלב האדום לא יוכל לעבוד

מתוקף הנחיות היסוד שלו, על בסיס צו של מושל-

ראה"מ ושהב"ט רבין: ראיתי הודעה פומבית שהם יכולים למלא תפקיד כזה-

אלוף רוטשילד: הם מחוייבים גם באמנת ג'נבה וזה מכניס אותנו למעגל אחר

לגמרי מהנוכחות שלהם בחברון. כי הם מחוייבים בישום אמנת

ג'נבה גם כן. הם מכירים את המצב בשטח, בהמשך למה שהרמטכ"ל אמר, דוכן פה, דוכן

שם. זהרי זה לא נגמר בדוכן פה, דוכן שם. לכן, אנחנו עשויים למצוא עצמנו במצב

הרבה יותר בעייתי איתם.

הייתי כן הולך באותה כמות מספרית שסוכס עליה, ללכת כמה

שיותר על נורבגים, סקנדינבים, ואני לא מכיר את מערכת היחסים שלנו איתם, אבל

אולי איתם אפשר כן להגיע להסכמה, שחלק מהנוכחות שלהם תהיה בשביל לסייע

בפרויקטים, בחינוך, יש מספיק מה לעשות בעיר הזו, חוץ ממשקיפים בטחוניים.

אני בטוח שאש"פ ירצה רק את הנושאים הבטחוניים, אבל יכול

להיות שאיתם אפשר כן להגיע למצב שחלק מהאנשים האלה יהיו באמת רופאים שיחנכו

בתי חולים ויסייעו לכל מיני נושאים כלכליים אחרים בעיר.

הפצ"ר: בקריאה חטופה עכשיו, יש לי מספר הערות.

קודם כל צריך לשים לב לחופש התנועה של הכח הבינלאומי הזה-

(הו"ג ושהב"ט רבין: לא כח נוכחות. חברה, אתם אל תסתכנו. אתם תהפכו אותו לכח.

הפצ"ר: נוכחות. חופש התנועה שלו הוא רחב ביותר ...

ראה"מ ושהב"ט רבין: איך זה מוגדר? אני לא ראיתי את הטייטה לצערי.

הפצ"ר:

אני רואה אותה עכשיו פעם ראשונה. כתוב "צורך צבאי החלטי", לא סתם צורך צבאי, וגם זה כחריג ורק לתקופה זמנית. (מקריא את הנוסח באנגלית...) אנחנו היום סוגרים שטחים מסיבות הרבה פחות פחות משמעותיות. לפי הנוסח הזה, לא כל סגירה תאפשר לנו מניעת כניסה של הנוכחות, וגם אם היא תאפשר אז זה יהיה רק כחריג ורק לתקופה זמנית, לא כל הסגירות הן לתקופות זמניות, יש סגירות לתקופות יותר ארוכות.

הערה שניה, צריך לשים לב שהמטרה בחברון יהיו לה תפקידים לא רק של דיווח ובקרה, אלא גם של הגנה על המקומות שיוסכם עליהם, והמונח הגנה לא מגודר פה, הוא בכל מקרה הרבה יותר רחב מבקרה ודיווח, ואני מניח שהם יטענו כך. בעוד שלפטרולים יש תפקידים של בקרה ודיווח, יש שוטרים נוספים שיש להם תפקידים הגנה על מוסדות-

ראה"מ ושהב"ט רבין: אבל כאלה שהם מוסכמים איתנו.

הפצ"ר:

נכון. אבל הם יטענו, וזה יהיה איזשהו מוקש בהמשך, אני לא אומר שזה בלתי עביר או שזה לא אפשרי, אבל צריך לשים לב שזה לא רק בקרה ודיווח אלא יהיו להם גם סמכויות הגנה, כאשר במסגרת סמכויות ההגנה האלה, כמו שאנחנו טוענים לגבי היהודים בעזה-יריחו, שמכח אחריותנו לבטחונם נובעות כל הסמכויות האחרות שלנו, הם ינסו לטעון באותה גזירה שווה, שיש להם סמכויות נרחבות כתוצאה מהמינוח הזה כפי שמופיע פה. המילה הגנה, צבא ההגנה לישראל - אני מזכיר לכולכם מה הוא עושה בשם ההגנה.

דבר נוסף, ופה אולי הצעה לטאקטיקה. יש דברים לא מעטים שאפשר יהיה להתווכח עליהם. מצד שני, יש חשיבות גדולה להתחיל בשיחות ולהתחיל במומנטום של המשכיות אחרי הטבח בחברון. לכן, כל מה שלא נסכים עליו עכשיו, כגון מספר השוטרים, אפשר לנסות לשכנע אותם שייכתב בהסכם הזה שזה ייקבע בצו. ייקבע בצו בהתייעצויות איתם. אז אנחנו חותמים על הסכם-

ראה"מ ושהב"ט רבין: חבל על המימץ

הפצ"ר: הם לא יסכימו בחיים.

ראה"מ ושהב"ט רבין: מבחינה משפטית אתה צודק. הבעיה היא פוליטית.

הפצ"ר:

אפשר לקבוע שזה בין מספר איקס למספר וואי שייקבע בצו. ואז

אולי זה מאפשר בכל זאת תזווה קדימה בתחילת השיחות.

תא"ל אגמון:

הם די הסכימו בשלב מסוים לדחות חלק מהדברים להמשך, תוך

כדי השיחות. הם הסכימו שחלק מהדברים שעוד לא סיימנו,

יימשכו השיחות במקביל לשיחות עזה-יריחו.

א. סביר:

מבחינת המשא ומתן שהתנהל כל השבוע, נדמה לי ששילמנו בתנאים

הנוכחיים, לאור מה שקרה, את מחיר המינימום כדי להחזיר אותם

לשיחות. אי אפשר לראות את זה בואקום ואי אפשר לחשוב שהמצב בחברון אידיאלי

ועכשיו הוא מסתבך בגלל נוכחות בינלאומית או משטרה.

דבר שני, אני חושב שיש כמה ימים חשובים עכשיו. הייתי מנסה

להמנע, אלא אם כן תהיה התדרדרות שאנחנו יודעים ממנה בטוניס, מהעברת מסרים. מה

שנקבע ביום שלישי הוא שמחדשים את השיחות בלי שום התניה, ותוך כדי חידוש

השיחות המשלחת גם תדבר על הנושאים האלה. אם נעביר תשובות לא מספקות עד יום

שלישי אנחנו עלולים לקעקע את ההסכמה הקיימת.

ראה"מ ושהב"ט רבין: הם מצפים לתשובות בין עכשיו ליום שלישי? כי אני התרשמתי

מהדברים של אמנון ש"כן".

סגן הרמטכ"ל:

התשובה שלי היא כן. הוא אמר לי, אם יהיה מה להגיד, היום

החל משעה 12 אני במשרד, ואם אנחנו יכולים לסגור את חילוקי

הדעות בטלפון, ביום שלישי בבקר מתחילים מיד בנושא עזה-יריחו. אם לא, ביום

שלישי בבקר נדבר על זה, נגמור מתי שנגמור ביום שלישי, ונמשיך על עזה-יריחו.

הרמטכ"ל: שניהם צודקים.

א. סביר:

לא. אנחנו שאלנו את השאלה הבאה: אם לא יהיה כלום בין היום

ליום שלישי, האם בייגה וגדי והמשלחות באים? כן.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אבל הם ישבו ויחכו.

א. סביר:

אם ניתן תשובות שאנחנו חושבים שהן מספקות, זה עניין אחר.

היות שאין לנו כאלה, הערכתנו היא שאנחנו צריכים לחכות עד

1) שלישי, כדאי לשמור על איזשהו קשר טלפוני כדי לדעת מה הלך הרוחות.

דבר שני, לגבי הסקנדינביות. גם אני חושב שכדאי להשאר עם

הנורבגים, כי הם הכי הוגנים שיכולים להיות.

ראה"מ ושהב"ט רב"ן: אם יביאו את השוודים, אני מודאג.

א. סביר: גם הצלב האדום, היתה עכשיו משלחת די גדולה של הצל"א בחברון

שראינה 500 איש בחברון ויצאה עם דו"ח שהוא לחלוטין לא רע,

שאומו שאין רעב, ואין בעיות של תרופות, והחברה האלה מתרוצצים בשטח.

אלוף יתום: והם גם לא מפריעים כמו אונר"א, דרך אגב. מי שמפריע יותר

מהשניים זה אונר"א. נכנסים בין הגלגלים. הצל"א - לא.

א. סביר: לכן, נדמה לי שבכל זאת כדאי להשאיר משהו מהצלב האדום, כי

הנסיון שלנו במשרד איתם הוא די קונסטרוקטיבי. יש כאן שני

כוחות שאיתם אפשר לעבוד. אני לא בטוח שזה יהיה כך לגבי מדינות אחרות. אגב,

אחד הלחצים על ערפאת לגוון במדינות, זה שהוא מתחיל לקבל טלפונים, הוא קיבל

מטורקיה, ממצרים, מאוסטרליה, מרוסיה, קריאות מכל אחד. הוא רוצה להגיד "כן"

לכולם. כי מה הם ביקשו מאיתנו? אם אנחנו הולכים רק על נורבגים, נגיד שהיינו

שמחים לקבל את כל העולם, אבל החלטנו ללכת בשלב זה על נורבגיה.

אני חושב שהשאלה המרכזית היא לגבי המספר. בסופו של דבר

למספר שלהם אי אפשר להגיע. זה גם לא מתוך אינטרס שלנו. אם אפשר להעלות קצת את

מספר הנורבגים, וכאן לדעתי כן יקבלו את ההקשר שאתה העלת, לא כי הם מעוניינים

כל כך בפיתוח הכלכלי כרגע וכו', אבל אם הם יבינו שזו הדרך להכניס עוד מספר

אנשים הם יקבלו את ההצעה הזו. הנורבגים מספיק באים מתום לב, שאולי גם יעסקו

בזה.

הדבר האחרון, כן לעמוד על העניין של הזמניות, וביום שני

יהיו לכם ודאי שיחות לקראת הנוכחות בעזה-יריחו. שם ללכת על מתכונת שהיא קצת

שונה.

סגן הרמטכ"ל: אני רוצה לומר כמה דברים כמו שאני מבין, חלקם זה אולי חלב

שפורך, אבל הם היו תלויים בנו במידה מסויימת.

היה רצח בחברון לפני חודש. כל זה נעשה להחזיר את החיים

החיים. אנחנו חודש חודש הרצח וחברון בעוצר! החיים לא חזרו למסלולם. עם

חברון היתה יוצאת מהעוצר לפני שבועיים או שלושה, הקיזז של הצורך בהחזרת החיים

למתכונתם היה יותר חלש. אנחנו טוענים שהעיר בעוצר בשביל לשמור על חיי היהודים והערבים, וזה נכון, הלא אנחנו לא אומרים דברים בעלמא, אבל אם כל הדבר הזה לא מסוגל בחודש ימים, אחרי שהיה מה שהיה, וחודש ימים החיים המסחריים, בתי הספר, הכל משותק, תבינו שיש לחצים אדירים מחברון על טוניס, ואני לא מתייחס כרגע מיהם תושבי חברון.

היתה פעולה השבוע בחברון, נגד חמאס, אנחנו יודעים שזה לגיטימי והכל, אבל הדרך והלחצים שהפעולה הזו מצטיירת בחוץ, והלחץ של התושבים על ההנהגה. להבנתי, להנהגה הזו יש קושי עצום לעשות פשרות בנושא חברון. העיר בחושך, פיצוצים עד אמצע הלילה בתוך שטח בנוי. אני לא רוצה להכנס על הדרך. וזה בתוך העוצר שלושה שבועות אחרי הרצח. כזה מנותק מהדבר הזה, זה מנותק מהדבר הזה. אני מדבר עכשיו איך זה נראה שם.

יש השתלטות, מבחינתם, על מרכז העיר. לא רק שהישוב היהודי - יש איזשהם סידורים לגביו, דפקטו הוא גדל. המושל הצבאי מוציא צווים לאנשים שהם לא יכולים לעבור באזורים מסוימים, בשפה שלהם נוצר קנטון במרכז חברון, העיר מחולקת לשניים, כי היה רצח בחברון. והאנשים כותבים. אני אומר לכם, יושבים שם אנשים, אני ראיתי איך מגיעים הפאקסים. ועכשיו צריך שהם יסבירו. מה הם יסבירו? הם שאלו אותנו: מה אתם רוצים, בנתונים האלה, שנסביר לתושבים? איך בנתונים האלה אנחנו חוזרים להכל נורמלי והכל בסדר? אני לא ידעתי להסביר.

השר שריד: ראיתי היום מודעה בעתון שביום רביעי יש מפגן המוני של

הימין עם כניסה לתוך העיר וכו'.

אלוף יתום: השר שריד, אתה יכול לפרסם שאני לא אישרתי את זה.

השר שריד: לא, זה לא ענייני.

סגן הרמטכ"ל: זה אופי הדיווחים. אני יכול להמשיך פה ולהגיד שהם רואים

בתוך העוצר את התושבים היהודים נוסעים בעיר חברון,

ומבחינתם כשהם נוסעים בליווי צבא, הם לא מבינים שאנחנו עושים את זה בשביל

עליהם, הם אומרים: לא מספיק אנחנו בעוצר, היהודים נוסעים, אתם עוד

עושים אתם לכל מקום. נראה כאילו הצבא והיהודים זה "שירקס". ואני לא מדבר

קודם שהם חוזרים לרצח בחברון, והם מסיבותיהם האמיתיות או המדומות משייכים גם

חלק מהמדיניות של הצבא לדבר הזה. כנ"ל על פעולות חד צדדיות. ננקטו פעולות ע"י ממשלת ישראל, והם - אני חושב שלא רק כמס שפתיים - אמרו שיש להם הערכה על מה שננקט. אם היינו היום, אחרי משהו אחר, מבחינת סדר גודל, הדרישה יורדת. רק מה אנחנו נעשה? אנחנו נשלם את הכל כאן ואני לא יודע כמה נשלם בדבר האחר. ובסדר הפוך אפשר להקטין את טבלת המחירים.

לצד המעשי, אני לא חושב שנכון היום לתת איזשהו תשובות. אני לא חושב שיש לנו פה איזשהו סיכום של דיון, יש חג, לא ניתן תשובות. אני אדבר, אגיד שזה חג וכו'. אני חושב שביום שני בבקר מתוכנן דיון וצריך לסכם באשר למספר. נגיע למה שנגיע, לטעמי יש שתי אפשרויות בסיסיות:

אחת, להגיד שמתחילים ב-50 ולפי הצורך אפשר יהיה לעלות לאיזשהו מספר. האפשרות השניה היא להשאר ב-50 ולשנות את היחס בין נורבים לצלב אדום בתוך ה-50, או לעלות ל-60-70 ולא לעבור את המספר הזה, כשהיחס שונה בתמהיל בין נורבגים לבין צ"א, או אפילו הכל נורבגים.

אחרי שתהיינה החלטות ביום שני, לנסות אולי לראות אם אפשר לגמור משהו בטלפון. אני בספק אם אפשר יהיה לגמור בטלפון. טלפון זה טלפון מפה לקהיר, מקהיר לטוניס, מטוניס לקהיר, מקהיר הנה. זה פתח לאי הבנות, כן הבנתי, לא הבנתי. לכן אני לא חושב שנוכל לגמור את זה בטלפון, ונדמה לי שנצטרך להגיע לשם ולנסות לגמור את זה שם.

אני בעד להשאר על ה-3 חודשים נוכחות, למרות שהנוכחות הזמנית הזו לטעמי היא נוכחות להרבה זמן, אני לא יודע לומר קבועה, אבל נראה לי שהיא באמת נוכחות לזמן ארוך, אבל מבחינת החודשים נוכל להתעקש. אני חושב שלא תהיה התעקשות שלהם, לא על המשימות של הכח, אני חושב שלא על המדים, וההתעקשות תהיה על המספרים ועל היחס בין צלב אדום לבין אחרים.

סקנדינבים, נדמה לי שהם הציעו את ההולנדים שהם לא כל כך יפים. ואוסטרלים שהם גם לא סקנדינבים. אבל ההולנדים זה הכי קרוב שהם | אני לא יודע על סמך מה, ואני לא יודע אם יש מדינות נוספות. שוודים נדמה לי לא שולחים, הפינים לא, אבל גם פה, אני בעד להתעקש על כח הומוגני

נורבגי ככל שנוכל, ואם נגיע לפינה אז לחשוב פעם נוספת.

הרמטכ"ל: שתי הנחות על המציאות והמלצה מה לעשות.

לפי דעתי, הנחה ראשונה, יש לנו אינטרס בחידוש השיחות בהיבטים שהם עוד חורגים אפילו מהשיחות עם הפלשתינים. יש לנו אינטרס שזה יהיה ביום שלישי ובצורה לא מופרעת גם אם לא בכל מחיר. אינטרס חשוב מבחינתנו. הנחה שניה, שיש מחיר מדיני למה שקרה בחברון. במובן מסוים אני אומר, טוב שכך. לא רק במובן של צדק טבעי. בעוד מובנים. זה לא דבר שהיה נכון שלא יהיה לו שום מחיר, גם לא מבחינתנו, כי בסופו של דבר הוזכר הביטוי "חלב שפוך", לא נשפך שם חלב!

העוצר הוא דרוש כי המחיר של הסרתו בתאריך יותר מוקדם מעכשיו, יכול להיות שהיה נגמר גם בשפיכות דמים, שעוד פעם, באופן פרדוכסלי היתה משתקת את חלק מדרגות החופש שיש להחלטה, כל עוד לא היה פיגוע נגדי, רצחני, מוצלח מבחינת המבצעים הפלשתינאים.

לפי דעתי, ערפאת היה דורש מדינית אותו הדבר, מתוך הכרתו שיש מחיר מדיני או מנוף מדיני לדרישות מסוימות כתוצאה מהטבח, גם אילו העוצר היה מוסר יותר מוקדם, ורק היינו מגדילים את הסיכון שכבר עכשיו היינו במצב המשותק.

ההיבט של המתחם הישראלי בחברון, אני חושב שלא ראוי שנדון ונדבר פה.

עד כאן לשתי ההנחות:

אחת, יש לנו אינטרס חשוב מאד לחידוש השיחות בהקדם; הדבר השני, שצריך לקבל את זה כעובדה שיש מחיר מדיני מסויים למה שקרה בחברון, וזה לא רק לרעה.

לגבי ההצעות. אני חושב שאילו היתה דרך מעשית לרדת בכלל מעניין הנוכחות הבינלאומית, היה לזה יתרונות. נדמה לי שבעניין שבעובדה, אין לנו כוונה, אם מקבלים את זה כעובדה, אני חושב שהצירוף הזה של הגדלה מסוימת של המשקיפים, כוונת באמץ מכמה ארצות, לכיוון 60-80, ושילוב כל תחומי החיים בתוך הדבר הזה על-ידי שילוב אנשים מתחומי מינהל ורפואה וחינוך וביוב

וגם הסתכלות על ה-MONITORING בחברון, זה דרך באותה כמות נתונה של אנשים שהיא נראית יותר סבירה מבחינתו, כדי שיוכל להציג אותה כהישג, להשיג פחות MONITORING של פעילותנו, ויותר סיוע באמת לעירייה בכל מיני תחומי חיים. אני חושב שבמצב שנוצר, אם אי אפשר לרדת לגמרי מהנוכחות הבינלאומית, זה כן כיוון נכון.

זמניות, גם אני חושב שבלי קשר לתקדים עם הסורים, אם אנחנו נגיד שאנחנו מתעקשים על כך שבעוד שלושה חודשים ייעשה ריזון, אז הם יקבלו את זה בסוף. גם אני לא יודע להגיד כמה פעמים זה ימשך, יכול להיות שזה ימשך הרבה פעמים וזה בכל זאת נותן לנו איזשהו מנוף על המערכת הזו, זה שצריך פעם בשלושה חודשים את ההסכמה שלנו שזה יתחדש.

לגבי המשטרה, אני כן חושב שחשוב להגיד להם, אם זה באנגלית פשוטה או בערבית פשוטה, ולהביא את זה לאיזשהי צורה מתועדת, שלא רק החוק הוא אחד אלא שבסופו של דבר, במקרה של מחלוקת, הגורם האחרון שקובע הוא הרשות של משטרת ישראל שם במקום. כל דבר אחר הוא בעייתי. גם אני חושב כמו דני. יכול להיות, אגב, שאפשר לעשות איזשהו מיון פנימי-

ראה"מ ושהב"ט רבין: הרשות זה לא משטרת ישראל. הרשות זה המפקד הצבאי.

הרמטכ"ל: או.ק.י. המפקד הצבאי, שמשטרת ישראל בעיר כפופה לו.

ראה"מ ושהב"ט רבין: יש משטרת ישראל בעיר?

אלוף יתום: כן. תחנת המשטרה יושבת בממשל.

הרמטכ"ל: בענין הציוד של המשטרה הזו, יכול להיות שאנחנו יכולים

למצוא איזה תעלול ביניים שבו הקצינים ישאו אקדחים והשוטרים

עצמם יהיה להם את הנבוטים האלה כמו שיש במקומות אחרים.

שר החוץ: אתה לא יכול, החמאס עם נשק חם, מה תגיד להם? שיזרקו אבנים?

ראה"מ ושהב"ט רבין: הם כבר גיעו לדברים יותר מאקדחים.

הרמטכ"ל: לא אצטער בכלל אם הם לבד ירדו מענין המשטרה מבעיות פנים

פלשתינאיות. אני אומר שמבחינתנו יש כבר ערים ביו"ש שיש בהם

משמר פקחים יירובי שמורשה מאיתנו, ולפי דעתי זה בכלל לא רע. חוק

זודה בגילויים הכי פשוטים שלהם עוזרים לנו למליזציה של החיים. עד כאן.

ראה"מ ושהב"ט רב"ן: שמענו. אנחנו לא נחליט דברים. אני מקבל בעיקרון 3-4 דברים:

1. חשוב מאד לחדש את השיחות על מימוש הסכם עזה-יריחו.

2. יש מחיר למה שהיה ומדינת ישראל תשא בו. צריך לצמצם אותו

ככל האפשר. הוא מתבטא היום בשני דברים: בנוכחות הבינלאומית ובמשטרה פלשתינאית שהיא לא המשטרה כפי שהיינו רגילים לה עד היום.

הבעיה בעיני כרגע, למעט פה ושם ניסוחים שאני לא מניח שאפשר

לשנות אותם מהותית, אפשר אולי לעגל פה ולעגל שם, היא סביב המספרים. אני לא רוצה כרגע שנסכם מספרים. אנחנו נפגשים ביום שני בבקר. אפשר בינתיים לטלפן בינינו ונלך לזה.

אני חושב שחשוב שלא נוציא את כל הפרטים של כל העניין, אם כי

בפורום כזה - קשה יהיה.
